

en marxa!

Sumari:

Pàgina 1

Mig any de nou
ajuntament.
Centres educatius.

Pàgina 2

Millores per al bus.
Futur de la Coma-
Cros.

Pàgina 3

Xarxa de carrils
bici.
Poble compromès.

Pàgina 4

Degradació de la
zona centre.

MIG ANY DE NOU AJUNTAMENT

Sovint es parla de cent dies d'espera quan entra un nou govern per veure què fa. Nosaltres hem esperat sis mesos. Els balanç d'aquests sis mesos no el volem fer únicament sobre el nou govern del consistori saltenc, sinó sobre tot el nou ajuntament. I és que un ajuntament no és només aquell que governa, que certament té una funció de major reponsabilitat, sinó que som tots aquells que hi som representats ja que per això els ciutadans de Salt ens han donat la seva confiança. Per aquest motiu en aquest número de l'"en marxa" us exposarem la nostra visió de l'activitat de

govern fins ara i també la nostra pròpia feina durant aquest temps, perquè totes les persones que ens han donat suport i aquelles que els interressi puguin valorar i saber què fan els representants municipals. També us volem animar a fer-nos arribar les vostres opinions, suggeriments, etc.. Per aquest motiu us faig arribar l'adreça de correu per tot allò que ens volgueu comentar (rmunoz@salt.cat). Seguim en marxa!

Ramon Muñoz i Salló.

Regidor portaveu d'Independents per Salt i Iniciativa per CatalunyaVerds

LA PRIMERA ACTUACIÓ, COM SEMPRE, APUJAR-SE EL SOU!

Si qui llegeixi aquestes ratlles ha seguit les entrades de nous governs després d'unes eleccions haurà observat que el que fan tots primer és apujar-se el sou. Els nous governants ja no se'n recorden de totes les crítiques que van fer pel mateix tema quan estaven a l'oposició. I els que han deixat de governar ja no se'n recorden que van fer el mateix quan van entrar ells. En aquest tema sempre és difícil establir el que és just i el que no ho és, de comparatives amb altres ajuntaments se'n poden fer moltes i sempre s'agafen a la que els va més bé. Per altra banda també és molt fàcil fer demagògia sobre els sous dels polítics.

Des d'IPS-ICV, en el Ple que havia de decidir aquestes retribucions vàrem llençar una proposta a tots els grups per tal que servís per al futur: la proposta consistia a consensuar els sous que es consideressin adequats i a partir d'aquí adoptar el compromís de no tornar-los a pujar més després d'unes eleccions, guanyi qui guanyi. És a dir, que l'única puja que s'hi realitzés fos la derivada de l'aplicació de l'IPC com a la resta de treballadors.

Aquesta proposta ni tant sols va voler ser valorada per la resta de grups.

PLANIFICAR EL FUTUR EN CENTRES EDUCATIUS

IPS-ICV no s'ha cansat d'advertir de la preocupant situació de massificació i provisionalitat dels nostres centres educatius. Per aquest motiu a part d'anar presentant propostes per solventar la situació la primera moció que vam presentar al Ple de l'Ajuntament va ser realitzar un estudi demogràfic rigurós per preveure les necessitats més immediates i futures per escolaritzar els nens i nenes i joves de Salt. Ja hem dit en més d'una ocasió que no concebim que un poble no pugui escolaritzar a tota la seva població en edat escolar. Salt ha crescut i hi ha nous plans urbanístics a sobre la taula que accentuaran aquest creixement. No cal ser cap gran estadista per veure que aquest fet comportarà noves demandes en serveis i equipaments. I en el cas que ens ocupa d'escoles i instituts

és urgent tenir-ho previst ja que la situació actual és fruit precisament de manca de previsió o de poca voluntat política de donar-hi resposta.

La nostra sorpresa, davant d'una moció que simplement demanava un estudi per preveure la població escolar que tindrem, va ser que els grups que formen el govern (PSC,ERC) no hi van donar suport al·legant que cal esperar que el Departament d'Educació s'hi impliqui. Ja tornem a estar en discussions de competències quan no hi ha establert enlloc que l'Ajuntament no tingui la facultat de planificar i dotar-se de les eines per fer-ho. Per sort només es van abstenir i la moció va poder tirar endavant. Ara esperarem a veure si aquest acord de Ple tira endavant.

EL CAP SEGUEIX REDUINT HORARIS

Per més que un vulgui li costa entendre que mentre una població creix els serveis disminueixin. Això és el que ha estat passant amb el Centre d'Assistència Primària que va passar de realitzar l'atenció al públic vint-i-quatre hores a tancar a les dotze de la nit i posteriorment a les nou del vespre. A iniciativa d'IPS-ICV es va aprovar una moció demanant el restabliment del servei les vint-i-quatre hores que teníem. No pensem que vagi en la línia de millorar la qualitat del servei

enviar els ciutadans de Salt a Girona o a urgències de l'hospital. Salt ha de tenir els seus centres sanitaris de referència i aquests en tot cas ja derivaran a les persones a altres centres si es considera convenient. No només pensem que significa un millor servei sinó que considerem que es fa pedagogia entre els ciutadans que tot sovint acaben massificant els serveis d'urgències dels hospitals de manera innecessària.

INSISTIM EN LA MILLORA DE L'AUTOBÚS

Qualsevol que busqui realment una millora del transport públic hauria d'anar més enllà de discursos o actes propagandístics i posar-s'hi de debò perquè els usuaris notin millores en el servei. Des d'IPS-ICV fa anys que fem propostes. Algunes han estat recollides però poques i a un ritme molt lent per les necessitats que tenim. Ha començat un nou mandat, un nou govern a l'Ajuntament i hem volgut seguir insistint. En aquesta ocasió ens hem centrat en la millora de les parades d'autobús i en la informació. A Salt gairebé no hi ha marquesines a les parades per poder seure o resguardar-se de les inclemències del temps. Al mateix temps quan una persona es dirigeix a una parada no té forma de saber quan passarà l'autobús ni el seu recorregut si no es tracta de la ruta de cada dia. I és que no hi ha informació. Vam proposar per tant la progressiva instal·lació de marquesines a totes les parades que l'espai ho permeti i instal·lar panells informatius a totes elles. A més a més considerem que hi hauria d'haver més informació que la de la pròpia línia que passa per allà. N'hi hauria d'haver de totes les línies Salt-Girona, així com les de la ciutat veïna ja que sovint quan es va a Girona es necessita fer un enllaç si no es va a prop d'on para l'autobús. La proposta va ser aprovada per unanimitat i per tant hauríem d'estar esperançats que ben aviat poguem començar a veure millores. Però aquí no s'acaba: seguirem proposant l'augment de freqüències (sobretot d'algunes línies i dies de la setmana);

la circumval·lació perquè una persona que viu per exemple a La Massana i vol anar a Girona no hagi d'anar al Pg. Països Catalans o al C/Major, o una persona que torna de Girona i viu al voltant de la Coma Cros no hagi de baixar al Pg. Països Catalans pel fet que ha de baixar de l'autobús a l'última parada; l'ampliació del recorregut de l'autobús circular per zones desateses com el barri vell amb un microbús, l'enllaç gratuït dins d'un marge de temps amb les línies de Girona per no haver de pagar dos cops per anar a un destí dins de l'àrea urbana, etc. Seguirem insistint!!!

HEM DE PATIR PER L'ATENEU DE LA COMA-CROS?

Amb el nou mandat a l'Ajuntament, aquell projecte tant il·lusionant de l'Ateneu Popular de la Coma-Cros comença a trontollar. Un projecte per dotar a les entitats i associacions de Salt de locals, magatzems, sales d'actes, sales d'assajos de música, de teatre, etc, per cobrir un dèficit històric d'instal·lacions perquè les persones de Salt poguem realitzar activitats, projectes d'autoorganització a nivell cultural, social, etc. Amb l'anterior govern aquesta part de la Factoria cultural de la Coma-Cros ja era l'última prioritat, tant sols es van començar a desenvolupar els primers locals per no deixar al carrer els que ja hi eren provisionalment. Primer es tractava de desenvolupar la part d'usos privats per la ja comentada obsessió de dur a Salt coses de prestigi que portin gent mentre que les entitats de casa ja s'esperaran. Ara comencem a dubtar de quina consideració tindrà en el nou govern. Es comença a qüestionar i veurem si a redefinir el projecte perquè, segons diuen, hi havia ubicacions previstes que finalment no hi seran i altres amb les que no s'hi comptava ara sí. Per exemple: el Centre d'Art Contemporani o l'Escola de Relacions Públiques que no hi seran mentre que tira endavant el Centre d'Arts Escèniques. El que no s'explica és què tenen a veure aquests centres amb l'Ateneu Popular si la seva ubicació ja no estava prevista als espais destinats per a l'esmentat ateneu. Ara sí? Hem de patir per l'Ateneu Popular de la Coma-Cros?

PRIORITATS PER A UNA XARXA DE CARRILS BICI

Salt és un poble pla. Per tant, anar amb bicicleta a Salt pot ser molt còmode. Això si a Salt les bicicletes no haguessin de conviure amb l'elevat trànsit que hi ha. En aquest sentit el nostre Ajuntament ha redactat diversos plans d'implantació de carrils bici urbans però no han tirat endavant. I és que allò que queda tant bé dir que es farà a l'hora de la veritat no es pren seriosament. De vegades s'ubiquen carrils bici sense preveure'n la continuïtat ni la utilitat pels usuaris. Nosaltres no concebem un carril bici per fer-hi voltes amunt i avall sinó com a xarxa de comunicació alternativa per a desplaçaments quotidians que sigui funcional. Només així serà utilitzada en el dia a dia per molta gent.

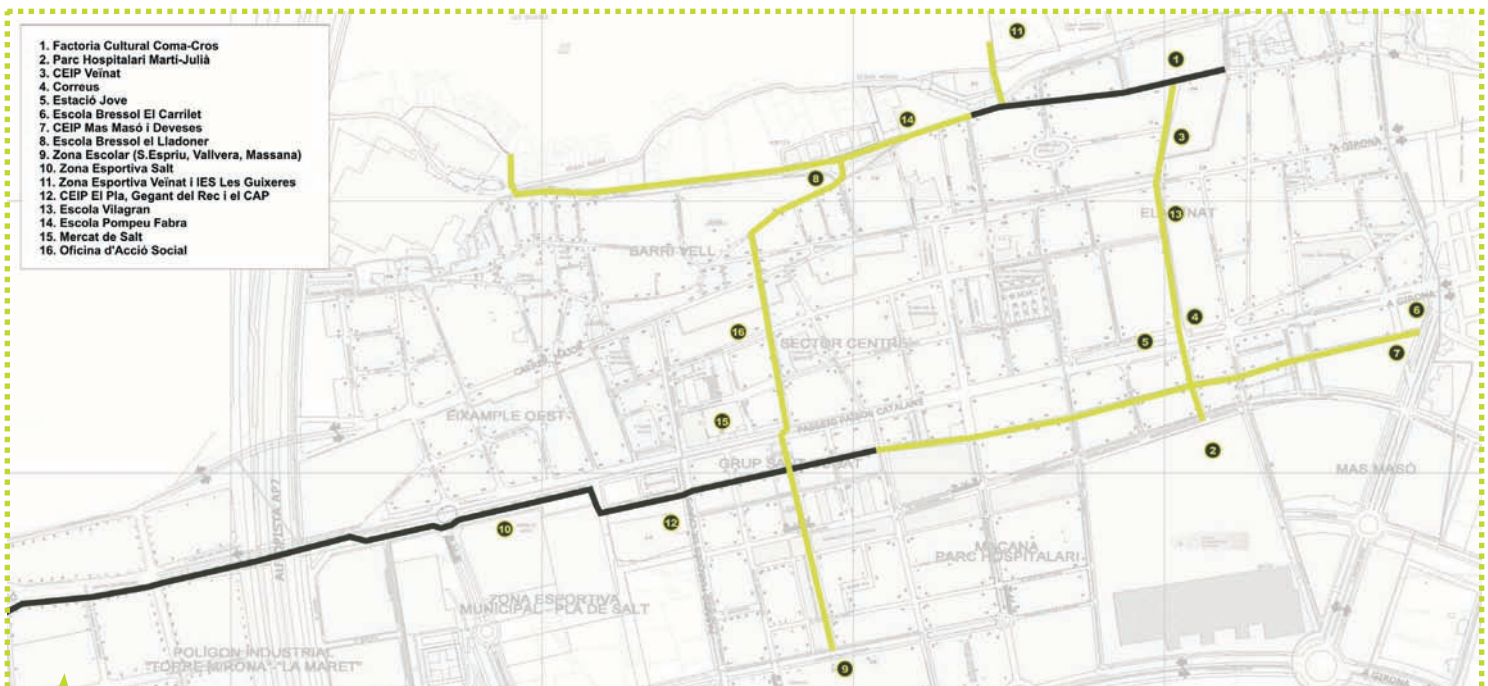
Per aquest motiu hem presentat un pla de prioritats a l'hora d'implantar aquesta xarxa buscant:

- La continuïtat per anar d'una banda a l'altra de Salt.
- Unes trajectòries el més rectes possible perquè seguir el carril no vulgui dir perdre temps.
- Unes connexions est-oest acompanyades d'altres nord-sud que s'encreuin per poder arribar a qualsevol zona de Salt sense sortir del carril bici.
- La connexió entre el màxim possible d'equipaments públics (centres d'ensenyament, equipaments culturals, esportius, etc.).
- La correcta senyalització i seguretat d'aquests carrils separant-los

adequadament de les vies per a vehicles motoritzats.

Ahora hem buscat que tingui el menor impacte possible en reducció d'aparcament i si s'escau buscant alternatives a la pèrdua d'aquests.

Sabem que és difícil implantar una xarxa per a bicicletes en el nucli urbà ja consolidat, però cal estudiar a fons les possibilitats perquè pensem que cada vegada és més necessari. Per això pensem que a part d'aquesta xarxa s'ha de tenir clar des d'ara que a les noves zones de creixement que es preveuen ja s'hi contempli en el projecte a TOTS els carrers igual com es fa amb les voreres, fanals, etc.

★ poble compromès

ATUREM ELS CULTIUS TRANSGÈNICS

Al nostre país s'està extenent una nova forma de cultiu a partir d'organismes modificats genèticament. Diuen que es busca una major producció agrícola, més resistència a insectes, etc. Organitzacions com l'Assemblea Pagesa, Xarxa Agroecològica, Federació Catalana d'ONG's, el SERA de la Universitat de Lleida, etc, ens mostren realitats ben diferents. Per començar es denuncia que l'existència dels transgènics impossibilita el cultiu tradicional ja que aquest queda

contaminat i acaba debilitat per a la reproducció. Per tant la coexistència es fa impossible. Aquest fet genera una cada vegada major dependència de la pegasia envers les multinacionals del sector ja que són aquestes les que tenen patentades les llavors, les úniques llavors que en el futur podran garantir una producció agrícola si no n'aturem l'extensió. Aquest fet encara serà més greu pels països empobrits que ja no podran aspirar a ser autosuficients ni en

els recursos alimentaris. Al mateix temps tampoc no s'han valorat els possibles efectes nocius per a les persones, els danys al medi ambient, etc. Per tot plegat des d'IPS-ICV vam presentar una moció perquè cada vegada més persones i institucions fem pressió per aturar-ho com ja s'ha fet a moltes regions europees. La moció va prosperar amb el vot favorable de tots els grups representats a l'Ajuntament excepte CiU i PP que se'n van abstenir.

A L'AUDIÈNCIA NACIONAL PER CREMAR UNA FOTOCÒPIA AMB LA CARA DEL REI

Una de les notícies curiosament destacades d'aquest passat any 2007 ha estat la crema de fotos del Rei. Un gran enrenou mediàtic es va formar segurament perquè estem a les portes d'unes eleccions i tot va bé perquè PP i PSOE es fotin els plats pel cap. El cas és que un fet com aquest va acabar amb més de

vint persones imputades en un tribunal especial de Madrid com és l'Audiència Nacional on bàsicament hi arriben poc més que casos de terrorisme o narcotràfic a gran escala. Diverses persones de Salt s'hi van veure involucrades, fins i tot un periodista a qui van amenaçar perquè el seu reportatge servís per a imputar els

acusats en comptes de per a una tasca merament informativa. Des d'IPS-ICV vam presentar una moció de solidaritat i de denúncia de la desproporció de tot plegat. Aquesta va tirar endavant fins i tot sense el suport del PSC i el PP.

DEGRADACIÓ I TENSIO VEÏNAL A LA ZONA CENTRE

Els meus pares em parlen cada dia del mateix. Són saltencs d'origen andalús que arribaren el seu dia al municipi, s'establiren, treballaren dur, progressaren, s'hi sentiren còmodes i arrelaren a la vila. Però em diuen que avui l'ambient a la zona centre de Salt està dominat per la degradació social i econòmica, per la tensió veïnal, per l'abandó institucional, per la impotència individual, per l'augment de la marginació.

"La població té la sensació que la zona centre de Salt navega sense rumb i que, en cert sentit, ha estat abandonada a la seva pròpia sort."

Em posen nombrosos exemples d'aquesta situació que conec perfectament. Alguns són fets objectius, com que la població i els cotxes han augmentat desmesuradament. Cada dia em parlen d'una o altra baralla al carrer entre joves mig alcoholitzats sense cap expectativa de futur. Molts nens es veuen abandonats a la seva sort i l'absentisme escolar és elevat. El tràfic de drogues és també freqüent i ja sense complexos. Han perdut el compte de les vegades que els han obert el cotxe. Es queixen de l'actitud de molts veïns que generen brutícia al carrer, problemes de trànsit, sorolls a altes hores de la matinada. A l'escala dels meus pares molts veïns no paguen i la comunitat no té diners per afrontar una cosa tant senzilla com és arreglar l'ascensor. Ja ningú vol ser president, ni que sigui remunerat. Veig que la cosa es repeteix a altres escales similars. El salvatgisme d'alguns destrossa allò que altres han volgut dignificar. A l'ambulatori han de demanar hora d'una setmana per l'altra al seu metge de capçalera. Els serveis de qualitat que abans gaudien en exclusiva ara els han de compartir amb una multitud, com l'escola massificada o – cosa mai vista i simptomàtica – les cues al banc per fer una simple gestió quan abans t'atenia el mateix director de l'oficina.

Molts comerços de proximitat, "els de tota la vida" han tancat perquè ja no tenen

parroquians. L'associació de comerciant s'ha queixat reiteradament. Els meus pares van ara al centre comercial perquè allà on abans anaven a comprar han proliferat "xinos" de tota mena i condició, locutoris, el comerç ètnic, franquícies de mòbils i sobretot immobiliàries. Això no és estrany atenent a la quantitat de gent que ha marxat. Molts altres voldrien però ja no poden. És comprensible que hom busqui un ambient millor on poder descansar tranquil. Però una cosa és clara: "la salvació individual ens porta al desastre col·lectiu". Si tothom marxa, si tots aquells que arrelaren decideixen deixar el seu espai, aquest l'ocuparà algú en igual o segurament pitjors condicions i la roda de la marginació continuarà girant, cada cop més ràpid. Avui viure a Salt, més que un fet natural, es considera un compromís vital amb el teu municipi.

Els meus pares, amb les seves paraules de classe treballadora amb pocs estudis, demanen solucions, però com molts altres ja estan desenganyats. Diuen que tots aquells que han dirigit la política local dels darrers anys no han estat a l'alçada del que s'esperava i que possiblement encara no sàpiguen ni què passa al carrer. Estan cansats que entre la classe política imperi el tacticisme i el caràcter murri i oportunista. Jo els dic que en casos extrems però ben coneguts directament domina més aviat el passotisme, el "m'importa ben poc mentre no m'afecti el càrrec." Però una cosa sembla clara: que per moltes promeses que es facin de mà dura en campanyes electorals ferotges i descarnades – i que molts van creure amb esperança – el problema que pateix una part important de Salt no el solucionarà un sol equip de govern ni ho farà amb promeses a 4 anys. Per això reclamen humilitat, sentit comú i un major

compromís de futur del que han demostrat fins ara els diferents equips de govern. Jo els dic que no esperin miracles, però que s'ha d'exigir decisió i coherència.

La població té la sensació que la zona centre de Salt navega sense rumb i que, en cert sentit, ha estat abandonada a la seva pròpia sort. No hi ha projecte clar de com rebaixar la tensió i solucionar el conflicte social latent en el si del municipi. Gran obres de referència, moltes, però

"Avui viure a Salt, més que un fet natural, es considera un compromís vital amb el teu municipi"

poques idees més. Es queixen de la fractura que s'està obrint entre barris que prosperen i barris que es degraden. El meu pare em deia si no podia ser que tots els grups es posessin d'acord per tirar endavant un pla d'actuació, un "full de ruta" que més enllà d'una sola legislatura comencés a posar solucions als problemes de marginació social i abandó que pateix el seu carrer: que dignifiqués una mica les persones que hi ha viscut des de que el barri es va aixecar als anys setanta i que fins fa poc temps sentien com a casa seva.

El meu pare ho té clar. Em diu: "yo me he comprado un piso en el pueblo. Soy mayor i quiero vivir tranquilo. Si esto no se arregla, aquí os quedáis. Yo me largo". Tinc curiositat per saber qui, i sobretot en quines condicions, ocuparia el lloc dels meus pares.

Alfons Garrido
alfons.garrido@gmail.com